

## Vítání deště - ERGO

1. Nad bílou růží, když mraky se stáhnou,  
země se vzpouzí a zatíná pěst,  
každý z nás čeká na odpověď drahnou,  
s pokorou lační tu vítáme déšť.

2. Vzešli jsme z hlíny a z kořenů země,  
táhne se za obzor jabloní sad,  
vyprahlí suchem, co zahubí sémě,  
vrháme stíny, když světlo chcem znát.

3. Nezpívej ódy a radši se dívej,  
stáj bude stájí a chlívem zas chlív,  
kobry se stejně dál na písku svíjej,  
prý teď už můžou a mohly i dřív.

4. Nad bílou růží zas mraky se stáhnou,  
země se vzpouzí a zatíná pěst,  
každý z nás čeká na odpověď drahnou,  
s pokorou lační tu vítáme déšť.

5. Nad bílou růží zas anděl se modlí,  
aby ten déšť spláchnul hříchy nás všech,  
volá jsme hluší a vzýváme modly,  
takže mu časem už dochází dech.